

Materie at gøre, idet man deraf venter sig en betydelig Vættelse i disse Forhold. Her er nemlig i denne Lov foretaget en Samling af alle de Bestemmelser, som gælde paa dette Omraade, og der er her meddelt Lovskraft til de Regler, som hidtil kun ere baaferede paa administrativt Praksis, og endvidere er der en Del Vættelser, som ville imødeses med Glæde af dem, der have med det at gøre, saaledes de Definitioner, der paa flere Steder i Lovforslaget gives, og som ville fjerne adskillige Tvivl. Naar der saaledes i § 1 er Tale om „matrifuleret Ejendom“, bliver det her i Loven laaet fast, hvad der i denne Lov forstås ved matrifuleret Ejendom. Man ser ligeledes i § 2 Begrebet om en „Selvejerbondegaard“, og der er da givet en Definition af en „Selvejerbondegaard“, saaledes som dette Udtryk skal forstås i denne Lov. Saaledes flere andre Steder. I § 2 ser man, at med Hensyn til Begrebet „samlet Fredskovstrækning“, et Begreb, man ikke har ment at kunne definere, er der givet en Anvisning paa, hvorledes en Afgørelse af, hvorledes dette Udtryk skal forstås, i det konkrete Tilfælde kan faas gennem Landbrugsministeren. Netop paa Grund af den praktiske Betydning, man antager, at denne Lov vil faa, har Udvalget indskrænket sig til meget faa Vædringsforslag; større Ting, man kunde have haft Hyst til at bringe frem, har man ikke villet gaa ind paa, for ikke at bringe Loven i Fare. Disse Vædringsforslag ere altsaa mindre væsentlige, og hele Udvalget er enigt om at indstille dem til Tinget, og man haaber derfor, at der ikke maa blive rejst mange Vætteligheder imod dem.

Det første af disse Vædringsforslag er stillet til § 1 og gaar ud paa, at en Resolution om en Approbation paa en Udskyfning skal meddeles Retsriveren, og at han skal notere, hvad der staar i den, som nærmere betegnet i Vædringsforslaget, paa den udskyfede Ejendoms Folio. Nu er det ganske vist, at i mange Tilfælde vil Retsriveren, naar han modtager en saadan Meddelelse, foretage denne Notering, men den er ikke obligatorisk, og i adskillige Tilfælde foretager han aldeles intet, førend der foreligger et Salg af Parcellen, og Skødet paa denne Parcel kommer til Tinglæsning, og endvidere er der ogsaa Tilfælde, hvor Retsriveren aldeles ingen Meddelelse faar om en saadan Udskyfning, nemlig i de Jurisdiktioner, hvor der er en særlig Retsriver. Der bliver nemlig Meddelelsen om Approbationen tilstillet Jurisdiktionschefen, og Retsriveren faar ikke noget officielt at vide om den foretagne Udskyfning, førend Parcellen er solgt, og Skø-

det kommer til Tinglæsning. Der kan derfor hengaa en lang Tid efter, at Approbationen er meddelt, inden en saadan Notering paa den udskyfede Ejendoms Folio foretages af Retsriveren, og det bevirker altsaa, at i den Tid, der ligger der imellem, ville Protokollerne i Matrifulskontoret ikke stemme med den udskyfede Ejendoms Folio i Baategningerne. Det er det, man har søgt at undgaa paa denne Maade, idet man altsaa dels har bestemt, at Retsriveren skal have Meddelelse, og dels at han skal notere paa den udskyfede Ejendoms Folio, hvad der staar i Udskyfningsapprobationen. Det er jo i det hele taget en temmelig vanskelig Gang, disse Dokumenter have. Naar en saadan Udskyfning er færdig fra Landinspektørens Haand, bliver den meddelt Sogneraadet, der skal give den sin Baategning, derfra bliver den indsendt til Jurisdiktionschefen, som skal notere, om han har noget derved at bemærke, han indsender den derefter til Amtet, der ligeledes skal give en Baategning paa den, om der er noget i Vejen med den, og saa indsendes den til Ministeriet. Denne lange Turnus vanskeliggør naturligvis en saadan Foranstaltning og bevirker, at det gaar langsomt, og det kunde jo formodentlig have været meget ønskeligt, om der kunde være truffet en noget lettere Ordning. Jeg kan f. Eks. ikke rigtig se, at der er nogen Nødvendighed for, at Amtet giver den sin Baategning. Amtet har ikke nogen Vejledning til at undersøge, om en saadan Udskyfning er rigtig eller fornuftig eller ej, og det viser sig ogsaa i Praksis, at Amtet ikke anstiller nogen Undersøgelse. Det bliver egentlig en rent formel Baategning, der gives, det er en Formalitet, at Sagen gaar gennem Amtet fra Jurisdiktionschefens Side. Smidertid er det jo en Praksis, der er gammel, og som er laaet fast, og man har ikke villet røre ved den, men jeg kan dog ikke undlade at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, om der ikke der kunde foretages en Vættelse af Omgangen, om ikke f. Eks. altsaa netop dette Ved, Amtet, kunde udelades. Men jeg maa paa den anden Side tilstaa, at jeg har ikke meget Haab om, at det kan gøres i Ojeblikket, efter som det er en gammel Tradition, at disse Meddelelser gaa først til Amtet, og jeg antager derfor heller ikke, at man kan vente, at der foreløbig sker nogen Forandring deri.

Til Vædringsforslag Nr. 2 og 3 er der ikke synderlig andet at bemærke, end hvad der staar i Betænkningen, de ere nærmest Redaktionsændringer. Vi komme saa til Vædringsforslag Nr. 4 til § 3, 7 Stk., hvor der udtales den Regel, at en Selvejerbondegaard